

Skupna izjava Slovenske škofovske konference in Slovenske karitas

Igre na srečo so stara človeška razvada, ki je iz različnih razlogov zelo sporna in ima lahko – tako kot vsaka razvada in zasvojenost – tudi resne družbene posledice.

Športne stave, rulete, igre s kartami in kockami, igralni avtomati, spletne igre in druge igre na srečo z možnostjo takojšnjega velikega dobitka imajo med igrami na srečo posebno mesto in so še posebej sporne in nevarne za razvoj zasvojenosti ter drugih negativnih posledic. Zato je razumljivo, da je večina evropskih držav do omenjenega pojava zadržana, ga ne spodbuja, temveč strogo nadzoruje in omejuje, če ga že ne more prepovedati in preprečiti. Do sedaj je država Slovenija z monopolno ureditvijo smiselno omejevala prirejanje klasičnih iger na srečo, vključno s športnimi stavami. Žal pa je Slovenija s širitvijo števila igralnih salonov že v letu 2003 zelo liberalizirala področje igralništva. Zdaj se temu pridružuje tudi sprememba Zakona o igrah na srečo, ki poleg sedanjih dveh predvideva še tri nove prireditelje na področju klasičnih iger na srečo. Zelo verjetno je, da bodo to veliki tuji prireditelji, ki želijo širiti svoj trg in z velikimi dobitki ter oglaševanjem pridobivati nove igralce ali premeščati igralce od bolj varnega igranja loterijskih iger na področje športnih stav in drugih bolj tveganih oblik igranja.

Pri širjenju iger na srečo je v ospredju predvsem potencial novih igralcev, njihove kupne moči, novih produktov na tem področju in večjih davčnih prihodkov, ob tem pa se spregleda škodljive družbene in etične posledice oziroma družbene stroške, ki v predlogu sprememb zakona niso proučeni in navedeni. Tako se ne predvideva dodatnih finančnih posledic zaradi bankrotov posameznikov in njihovih družin, razvez, samomorov, povečanih stroškov zaradi preganjanja kriminala, sojenja, varovanja premoženja, zdravljenja odvisnikov in njihovih svojcev ter mnogih drugih posrednih negativnih posledic.

Po podatkih Slovenske karitas je v programe za odvajanje od odvisnosti z igrami na srečo že vključenih več kot 10 % uporabnikov, ki so odvisni od igralništva, športnih stav, igralnih avtomatov in hazardiranja na spletu. Tvegane igre na srečo zagotovo sodijo med dejavnike, ki spreminjajo miselnost in ustvarjajo okolje, ki oblikuje mlade ter jih navaja k drugačnemu pogledu na vrednost dela, študija, osebnega razvoja. Postajajo ne samo nov način zabave, temveč tudi nov način razmišljanja, kako s pomočjo sreče priti do denarja in moči.

Še večja neetičnost pa se kaže tudi v tem, da prireditelji tveganih iger dobičke kujejo na račun zasvojenih igralcev, ki jih medicina prišteva med klasične bolnike. Zato je nujno, da se pred napovedano večjo širitvijo področja iger na srečo začne široka javna razprava. Potrebne so interdisciplinarne raziskave, ki ne bodo preučevale samo morebitnih ekonomskih dobičkov, ampak tudi zelo verjetne etično, vzgojno in socialno škodljive stranske pojave, ki lahko daljnosežno izničijo tudi gospodarski dobiček in koncesijske dajatve. To področje zahteva, da se nad njim vzpostavi še bolj učinkovit nadzor, kar sprememba zakona delno tudi predvideva, in izvršuje jasna omejevalna politika tako pri načinu kot pri obsegu prirejanja ter da se v čim večji meri zagotovi namenjanje prihodkov in tudi dobičkov prirediteljev za družbeno koristne dejavnosti.

Slovenska karitas in Slovenska škofovska konferenca zaradi mnogih že vidnih in predvidljivih škodljivih posledic pozivata vse odgovorne, da si zastavijo resno vprašanje o smiselnosti in razumnosti spodbujanja širjenja iger na srečo v Sloveniji ter čim prej vzpostavijo učinkovite preventivne programe za tovrstne oblike zasvojenosti.

Msgr. mag. Alojzij Cvikl

Msgr. Stanislav Zore

Predsednik Slovenske karitas

Predsednik Slovenske škofovske konference